

środa, 11.10.2023

Dzień 34

Tajemnice Radosne

I Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie	Czy jednostka może coś zmienić? Bóg w oczach całego świata pokazał przez Maryję, że może zdziałać ogrom dobra, przy pomocy nawet najprostszej osoby. W ten sposób pokazał, iż nic nie jest tak cenne jak każdy, pojedynczy człowiek. Godność ludzka została podniesiona do niewyobrażalnej, bo najwyższej wartości.
II Nawiedzenie świętej Elżbiety	Cóż wobec tego wszystkiego mogła zrobić Maryja. Momentalnie drastycznie zmieniło się jej życie. W sposób nieodwracalny zaszła przemiana, a Ona wobec tego zaczęła... po prostu żyć. Dalej być sobą, tylko w zupełnie nowej rzeczywistości.
III Narodzenie Pana Jezusa	To nie jest jedyna Święta Rodzina jaka stąpała po świecie. Takich małych wspólnot, które żyją radami ewangelicznymi, są świadectwem Boga, jest o wiele więcej. Najtrudniej jest być prorokiem we własnej ojczyźnie, a co dopiero Bogiem w rodzinie? Ale spróbujmy je uświęcać!
IV Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni	A z jakim darem ofiarnym my udajemy się do świątyni? Czy niesiemy serca, ducha? A może damy coś mniej abstrakcyjnego, na przykład ofiarujemy Bogu cierpienie i żale. Podarujmy naszemu Mistrzowi wszelkie nieumiejętności, ciężary i problemy. Nawet z takiego daru będzie bardzo zadowolony.
V Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni	Rzadko ktoś gubi Boga umyślnie, niemalże jest to niemożliwe, bo miłości się nie opuszcza. Natomiast łatwo jest zgubić Chrystusa, gdy stopniowo się od niego odchodzi, przez drobne niewierności i zapomnienia. Bądźmy czujni, bo nigdy nie wiadomo kiedy będziemy musieli szukać Go od nowa.

Tajemnice Bolesne

I Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu	I my stajemy wobec sytuacji beznadziejnych. Możemy przyjąć postawę obojętności, odcięcia się od problemu i udawania, że go nie ma. Możemy też wpaść w panikę, stresowo reagować i tym samym często ranić innych. Aż wreszcie możemy w tym miejscu, w którym jesteśmy, po prostu klęknąć i łącząc się z Jezusem w Ogrójcu, szukać w tym Bożego planu.
II Biczowanie	Sam, ale pośród gawiedzi. Czuje, boleśnie czuje obecność innych, jednakże do nikogo nie może się zwrócić. Bolesne doświadczenie osamotnienia w cierpieniu, przy jednoczesnym byciu w grupie. Ile razy my znajdujemy się w momencie, w którym nikt nam nie pomoże, choć wszyscy są wokół, bo nikt nie rozumie.
III Cierniem ukoronowanie	Dlaczego skoro jest królem to cierpi? Czemu go koronują? Ach, to nałożenie wieńca z cierni pokazuje, że jest pierwszy pośród wszystkich, prymas cierpiących, bo nikt bardziej nie bolał od niego, on przecierpiał najwyższe katusze.
IV Droga Krzyżowa	Co byś rzekł do mnie, gdyby stał wzdłuż tej drogi? Czy spojrziałbyś na mnie mimo tego cierpienia? Panie, choć ja Ciebie nie widzę i nie słyszę, to Ty spoglądasz na mnie ze swego nieba i nie tylko mówisz, Ty krzyczysz do mnie, a ja nie słyszę, bo zagłuszam Twoje wołanie.
V Śmierć Pana Jezusa na Krzyżu	I my wołamy: Boże, Boże! Krzyczymy do Boga, by przyszedł na ratunek naszym słabościom, chcemy wierzyć, żeś nas nie opuścił. Błagamy Cię, dodawaj nam wiarę, w to, że kroczysz z nami w naszych trudnościach i kawałek po kawałku umierasz razem z nami.

Tajemnice Chwalebne

I Zmartwychwstanie	Co wyrzekł Anioł niewiastom? „Nie ma go tu, zmartwychwstał”, czasem potrzeba, abyśmy usłyszeli słowa „nie ma go tu”, bo czasem szukamy Boga w nieodpowiednim miejscu, przez złe dobrane sposoby lub złą interpretację rzeczywistości. Nie zawsze idąc obroną przez siebie ścieżką dotrzemy do Pana.
II Wniebowstąpienie	Po której stronie jesteśmy na ziemi? Po stornie ziemi czy nieba, bo można stąpać twardo po ziemi, ale być u Boga. Takie przyłgnięcie do Pana sprawi, że wniebowstąpimy za życia i będziemy odczuwać namiastkę radości za życia, którą osiąga się po śmierci.

III Zesłanie Ducha Świętego	W lęku, co jest ciężkie, ale trzeba się otworzyć. Tylko, mimo zranienia, przez otwarte drzwi serca wejdzie w nas dar męstwa. Rozlanie łaski nadchodzi w pustce, ale jak nikt nie naleje wody do zamkniętego słoika, tak Gołębica nie wleci do zamkniętego gniazda.
IV Wniebowzięcie	Stwórca wziął swoje dzieło do siebie. Pan przywołał służebnicę do swego Królestwa. Pełna łaski, pośród białych obłoków witana przez Ojca zasiada w majestacie. Oto Matka Jezusa, prosta niewiasta, otrzymuje największy dar.
V Ukoronowanie Najświętszej Maryi Panny na Królową nieba i ziemi	Oto służebnica stała się Królową, ten awans nie jest jednak wezwaniem do odpoczynku, lecz do intensywniejszej pracy na rzecz poddanych. Nasza Pani teraz zasiada z Królem Wszechświata na tronie i przedstawia Mu nasze sprawy i problemy.